

F. t. l. vedr. retsplejeloven og straffeloven

4.5.3. *Justitsministeriets overvejelser*

Oplysning om et vidnes adresse vil i langt de fleste tilfælde være uden betydning for tiltales forsvar. I de tilfælde, hvor oplysning herom kan være af betydning for forsvaret, vil tiltaltes forsvarer som nævnt kunne få oplyst vidnets bopæl.

Der er derfor ikke grund til automatisk at angive vidners adresser i politirapporter, bevisfortegnelser eller på anden måde, med risiko for at de kan misbruges af den tiltalte eller personer med tilknytning til denne.

Justitsministeriet kan derfor tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om udvidet adressebeskyttelse for vidner.

Under høringen over rapporten har Rigsadvokaten peget på, at der kan være problemer af teknisk karakter i forhold til politiets edb-systemer med hensyn til automatisk at udelade vidnets adresse af politirapporter.

Justitsministeriet vil drøfte med Rigsadvokaten og Rigspolitichefen, hvordan arbejdsgruppens anbefaling kan gennemføres i praksis. Spørgsmålet om eventuelle ændringer i politiets edb-systemer vil indgå i drøftelserne.

4.6. *Særskilt venterum for vidner i retten*4.6.1. *Gældende ordning*

Der har tidligere ikke været opstillet fælles retningslinjer for, hvordan retsbygninger skal indrettes.

Justitsministeriet har imidlertid i 1998 - efter færdiggørelsen af rapporten om vidnebeskyttelse - udsendt en vejledning om indretning af nye retsbygninger. Vejledningen fastslår, at der ved opførelse af nye retsbygninger og ved større om- eller tilbygninger bør etableres særskilt venterum for vidner, der ikke før retsmødet bør konfronteres med tiltalte eller personer med tilknytning til denne.

I de eksisterende retsbygninger er der i dag ikke generelt foretaget særlige bygningsmæssige foranstaltninger, som kan beskytte vidner mod vold, trusler, chikanerier, fotografering m.v. fra tiltalte eller dennes sympatisører, f.eks. ved hjælp af separate venterum for vidner.

Vidner, der venter på at skulle afgive forklaring, er således som udgangspunkt henvist til at opholde sig i det samme åbne venteområde som det øvrige publikum.

4.6.2. *Forslaget i rapporten*

Det kritiseres jævnlige, at vidner i forbindelse med retsmøder i almindelighed er nødt til at vente i fælles venterum, hvor vidner kan komme til at vente sam-

men med tiltalte og eventuelt dennes vidner, familie og venner. Arbejdsgruppen påpeger, at dette skaber utryghed i sager, hvor vidnet frygter trusler eller andre overgreb fra tiltalte eller fra tiltaltes vidner, familie eller venner.

I mange retsbygninger vil det næppe være muligt inden for de eksisterende bygningsmæssige rammer at afsætte plads til et særskilt venterum for vidner, der ikke før retsmødet bør konfronteres med tiltalte eller personer med tilknytning til denne. Arbejdsgruppen forslår derfor, at der i forbindelse med større om- eller tilbygninger og ved nyopførelser af retsbygninger bør indrettes særskilte venterum for vidner. Dette forslag er nu indarbejdet i vejledningen om indretning af nye retsbygninger.

For de øvrige eksisterende retsbygninger, hvor indretningen af særskilte venterum ikke er praktisk mulig, foreslår arbejdsgruppen, at det lokalt overvejes, om vidner i særlige sager kan få mulighed for at vente i et andet lokale, f.eks. i et voterings- eller advokatværelse, et ubenyttet kontor eller i rettens sekretariat.

4.6.3. *Justitsministeriets overvejelser*

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at det af hensyn til vidners tryghed i forbindelse med afgivelse af forklaringer i retten er ønskeligt at undgå, at vidner må benytte det samme venterum, som også tiltalte og dennes vidner, familie og venner gør brug af.

Efter en vedtagelse af lovforslaget vil Justitsministeriet derfor udsende en cirkulæreskrivelse til domstolene, politiet og anklagemyndigheden med anmodning om, at disse aftaler, hvordan man lokalt håndterer spørgsmålet, hvis der i tilknytning til retssalen ikke er indrettet særskilte venterum for vidner, der ikke før retsmødet bør konfronteres med tiltalte eller personer med tilknytning til denne.

4.7. *Vidnebeskyttelse i sager af helt særlig karakter*4.7.1. *Gældende ordning*

I meget alvorlige sager iværksætter politiet - ud fra en konkret risikovurdering - særlige sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte vidner uden for retsmøder.

I praksis har politiet f.eks. forsynet vidnet med en overfaldsalarm eller foretaget jævnlig patruljering i kvarteret ved vidnets bopæl (eller arbejdsplads).

Afhængig af den konkrete mistanke om repressalier samt vidnets tilknytning til sagen er bevogtningen blevet skærpet, f.eks. ved at politibetjente går en runde omkring bopælen samt eventuelt kontakter vidnet for at sikre sig, at der ikke er tilstødt vidnet noget.